

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sutkinja toga Suda dr. sc. Sanje Otočan predsjednice vijeća, Sanje Štefan i Ljiljane Karlovčan-Đurović, članica vijeća te više sudske savjetnice Lane Štok, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja J. n. d.d., Z., kojeg zastupa opunomoćenik T. O., odvjetnik iz Odvjetničkog društva O., V., K., Š. d.o.o., Z., protiv tuženika Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, Z., uz sudjelovanje zainteresirane osobe H. Š. iz Z., radi prava na pristup informacijama, na sjednici vijeća održanoj 21. listopada 2020.

p r e s u d i o j e

- I. Odbija se tužbeni zahtjev za poništenje rješenja tuženika, klasa: UP/II-008-07/20-01/573, urbroj: 401-01/04-20-1 od 3. srpnja 2020.
- II. Odbija se tužiteljev zahtjev za naknadu troškova upravnog spora.

Obrazloženje

Osporavanim rješenjem tuženika naloženo je tužitelju da u roku od osam dana od zaprimanja toga rješenja riješi zahtjev za pristup informacijama H. Š. od 3. siječnja 2020. sukladno Zakonu o pravu na pristup informacijama ("Narodne novine", 25/13. i 85/15.; u daljnjem tekstu: ZPPI).

U tužbi tužitelj u bitnom navodi da je zainteresirana osoba zatražila podatke o ukupnim isplatama svim odvjetničkim društvima/odvjetničkim uredima/odvjetnicima tijekom 2019. godine po pojedinim odvjetničkim društvima/odvjetničkim uredima/odvjetnicima. Tužitelj je zainteresiranoj osobi odgovorio obaviješću o statusu i djelatnostima tužitelja te je obrazložio da je tužitelj dioničko društvo koje kotira na Z. burzi, da se financira isključivo iz svojih sredstava stečenih obavljanjem djelatnosti na tržištu te da informiranje obavlja sukladno Zakonu o trgovačkim društvima kojim je uređeno pravo dioničara na obaviještenost. S obzirom na to da su podaci koje je zainteresirana osoba zatražila obuhvaćeni javno objavljenim i javno dostupnim financijskim izvješćima, tužitelj je uputio zainteresiranu osobu na svoja financijska izvješća koja se objavljuju kvartalno, polugodišnje i godišnje, a koja u stavci „materijalni troškovi – podgrupa: ostali vanjski troškovi“ obuhvaća i tražene podatke. Međutim, neovisno o primitku takve obavijesti, zainteresirana osoba je tuženiku podnijela žalbu koja je usvojena rješenjem od 13. veljače 2020. jer je tuženik našao da tužitelj nije postupio sukladno ZPPI-u. Protiv rješenja tuženika od 13. veljače 2020. tužitelj je pokrenuo upravni spor koji se vodio pod poslovnim brojem: UsII-116/20. Unatoč podnošenju tužbe, zainteresirana osoba je podnijela tuženiku novu žalbu od 9. lipnja 2020. u povodu koje je

tuženik donio rješenje koje se osporava u ovom upravnom sporu. Oспорavajući rješenje tuženika, tužitelj prije svega ističe da on nije tijelo javne vlasti na koje bi se primjenjivao ZPPI, iscrpno obrazlažući tu tvrdnju. Pored toga navodi da ZPPI propisuje da tijelo javne vlasti ne donosi rješenje o zahtjevu kad obavještava korisnika da je informacija javno objavljena, kao što je slučaj u ovom predmetu. Poziva se na presudu ovoga Suda u predmetu u kojemu je odbijen tužbeni zahtjev s obrazloženjem da je tijelo javne vlasti obavijestilo tužitelja o dostupnosti traženih informacija. Tužitelj ponavlja tužbene navode iz predmeta koji se vodio pred ovim Sudom pod poslovnim brojem: UsII-116/20, među ostalim i navod o odgovornom učinku tužbe u slučaju u kojemu je omogućen pristup informacijama. Tužitelj predlaže da Sud provede usmenu raspravu, usvoji tužbeni zahtjev i poništi rješenje tuženika te da naloži tuženiku naknadu troškova upravnog spora tužitelju.

U odgovoru na tužbu tuženik ističe da tužitelj u predmetnoj tužbi ponavlja navode iz ranije tužbe u istoj upravnoj stvari, prije svega, navode o tome da se na tužitelja ne primjenjuje ZPPI, a o čemu se Visoki upravni sud izjasnio u dosadašnjoj praksi. Napominje da je prije donošenja osporavanog rješenja izvršio uvid u javno dostupne podatke o vlasničkoj strukturi tužitelja te utvrdio da je tužitelj dioničko društvo u mješovitom vlasništvu s većinskim državnim kapitalom. Nadalje je utvrdio da su dioničari tužitelja na dan 14. travnja 2019., između ostalih i Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje 37,26%, Centar za restrukturiranje i prodaju 26,28%, Ministarstvo državne imovine 14,97% i Hrvatska elektroprivreda 5,36%. Iz navedenih udjela nesumnjivo proizlazi da je tužitelj tijelo javne vlasti u smislu ZPPI-a. Predlaže da Sud odbije tužbeni zahtjev i zahtjev za naknadu troškova spora.

U skladu s člankom 6. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. – odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske i 29/17.; u daljnjem tekstu: ZUS), odgovor na tužbu dostavljen je tužitelju.

U očitovanju o odgovoru na tužbu tužitelj se ponovo poziva na praksu ovoga Suda prema kojoj tužba ima odgodni učinak. Ističe da rok za davanje informacije tužitelju ne može početi teći prije pravomoćnosti tuženikova rješenja. Nadalje ističe da se tuženik ne osvrće na njegovu tvrdnju da ne postoji obveza donošenja rješenja o zahtjevu kad se obavještava tražitelja informacije da je informacija javno objavljena, kao što je slučaj u ovom predmetu. Traži naknadu troška sastava podneska kojim se očituje o odgovoru na tužbu.

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

Budući da tužitelj osporava samo primjenu prava, a činjenice nisu sporne, Sud je konkretni spor riješio bez rasprave na temelju članka 36. točke 4. ZUS-a.

Prema ocjeni ovoga Suda, tuženik nije povrijedio zakon time što je u situaciji kao što je konkretna naložio tužitelju da u roku od osam dana od zaprimanja toga rješenja riješi tužiteljev zahtjev za pristup informacijama od 3. siječnja 2020.

Člankom 25. stavkom 7. ZPPI-a propisano je da će Povjerenik, kad utvrdi da je žalba osnovana, rješenjem naložiti tijelu javne vlasti da korisniku omogući pristup traženoj informaciji, odnosno da odluči o zahtjevu korisnika te odrediti primjeren rok u kojem je dužno to učiniti.

Polazeći od navedenog, kao i činjenice koja proizlazi iz spisa predmeta da u konkretnom slučaju tuženik nije raspolagao podacima koji su nužni da bi mogao sam riješiti upravnu stvar, Sud ocjenjuje osporavano rješenje tuženika zakonitim.

Stoga Sud nalazi da prigovori tužitelja izneseni u tužbi, kojima se u najvećem dijelu ponavljaju tužbeni navodi izneseni u predmetu ovoga Suda koji se vodio pod poslovnim brojem: UsII-116/20, a o kojima se Sud očitovao u presudi, poslovni broj: UsII-116/20-7 od 8. srpnja 2020., nisu od utjecaja na zakonitost osporavanog rješenja.

Slijedom iznesenog, tužbeni zahtjev ocijenjen je neosnovanim pa je na temelju članka 57. stavka 1. ZUS-a, odlučeno kao u točki I. izreke.

Odluka o troškovima spora (točka II. izreke) utemeljena je na članku 79. stavku 4. ZUS-a.

U Zagrebu, 21. listopada 2020.

Predsjednica vijeća
dr. sc. Sanja Otočan, v.r.